

Εμφυλη βία υπήρχε πάντα, τώρα σπάει το τείχος της σιωπής

Πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Σελ.: 41 Ημερομηνία έκδοσης: 24-07-2022
Αρθρογράφος: Επιφάνεια 1003.05 cm² Κυκλοφορία: 12000
Θέματα: ΜΟΤΙΒΟ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

«Εμφυλη βία υπήρχε πάντα, τώρα σπάει το τείχος της σιωπής»

Η δημοσιογράφος **Αγγελική Σπανού** μιλάει στον «Ε.Τ.» για την τέταρτη συγγραφική της δουλειά με τίτλο «**Η καλύτερή μου φίλη**»

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΤΣΑΒΟΥ
kkatsavou@e-typos.com

Η δημοσιογράφος και συγγραφέας **Αγγελική Σπανού** στο τελευταίο της βιβλίο μάς μεταφέρει σε ένα υπέροχο νησί που έγινε κόλαση για μια κοπέλα που αναζητούσε εκεί τον έρωτα και την ελευθερία.

Θα υπήρχε «**Η καλύτερή μου φίλη**» αν δεν υπήρχε το κίνημα #MeToo; Εμφυλη βία υπήρχε πάντα. Τώρα τα θύματα μιλούν και σπάει το τείχος της σιωπής. Αυτό που με ενδιαφέρει, κυρίως, είναι το τραύμα και πώς επουλώνεται, αν επουλώνεται. Ακόμη πιο πολύ με απασχολεί το βίωμα της ενοχής που μπορεί να βασανίσει το θύμα της σεξουαλικής βίας, γυναίκα ή άντρα. Και, βέβαια, η μοναζιά που κρύβει κάθε τέτοια ιστορία.

Η ηρωίδα σου είναι κάπως αφελής;
Είναι ανυποψίαστη και παρορμητική. Θέλει απεγνωσμένα να ξεφύγει από τον οικογενειακό κλοιό και την τοπική κοινωνία που την πνίγει και διεδικώντας τη χειραφετήσεται της αφήνεται στον έρωτα και την ηδονή χωρίς άμυνα. Όπως οι περισσότεροι της γενιάς της, δεν εμπνέεται από κάποια μεγάλη αφήγηση, δεν έχει σπουδαίες φιλοδοξίες, δεν θέλει να σώσει τον κόσμο ή να παλέψει για κάποια ιδέα. Θέλει να χαρεί και να απαλλαγεί από το φορτίο της καταγωγής της. Τελικά, μαθαίνει ότι δεν είναι εύκολο ούτε το ένα ούτε το άλλο.

Είναι το τέταρτο βιβλίο σου. Να υποθέσω ότι θα

συνεχίσεις στην πεζογραφία;

Θα συνεχίσω σίγουρα στο θέατρο, γιατί έχω μαγευτεί από τη σκηνοθετική ματιά της Ελένης Σκότη, που έχει ανεβάσει δύο έργα μου στο Θέατρο Επί Κολωνών με τους μαθητές του εργαστηρίου της. Ο τρόπος που παλεύει για να φέρει την αλήθεια στη σκηνή είναι συγκλονιστικός. Δεν ξέρω αν θα γράψω άλλο βιβλίο. Αυτό τον καιρό δεν κινείται κάποια ιστορία μέσα μου, μπορεί να προκύψει αργότερα. Σίγουρα δεν θα φτωχύνει η λογοτεχνία αν δεν συνεχίσω εγώ!

Γιατί τέτοιος αυτοσαρκασμός;

Γιατί δεν αισθάνομαι συγγραφέας. Εγίνα δημοσιογράφος γιατί ήθελα να ζω γράφοντας. Και το κατάφερα. Σε κάποια καμπή στη ζωή μου αισθάνθηκα την ανάγκη να γράψω βιβλία για να εκφράσω βαθύτερες σκέψεις μου και για να απομακρυνθώ από την τοξικότητα του πολιτικοκοινωνικού κόσμου. Αυτό είναι όλο. Από εκεί και πέρα, το δυνατό μου σημείο θεωρώ πως είναι η πολιτική ανάλυση. Και σ' αυτό θα συνεχίσω σίγουρα.

Δεν υπάρχει τώρα τοξικότητα;

Σε μεγάλες ποσότητες. Απλώς τώρα έχω μάθει να προστατεύομαι. Αλλά σημασία δεν έχει η περιπτώσιολογία, έχει η μεγάλη εικόνα. Νομίζω ότι έχουμε εθιστεί στην πόλωση, στην ευτέλεια, στη μισαλλοδοξία, στον φανατισμό και αυτό αποτελεί την κανονικότητα στη δημόσια ζωή. Λυπάμαι πολύ που σε μια τόσο δυσοίωνη ιστορική συγκυρία, δεν υπάρχουν οράματα αλλά συνθήματα και αντί για σχέδια ακούμε κραυγές και κλισιέ.

Τι θα ήθελες να ακούσεις για παράδειγμα;

Μια δημιουργική αντιπαράθεση για το πώς θα αναμορφωθεί το εκπαιδευτικό σύστημα για να συνδεθεί με την καινοτομία και την αγορά εργασίας, πώς θα στηριχθεί η νέα γενιά για να ζήσει με

αξιοπρέπεια και ανεξαρτησία από την οικογένεια, πώς το δαπανηρό και παρ' όλα αυτά ελλειμματικό κοινωνικό κράτος θα καλύπτει τις ανάγκες όλων και παντού, πώς θα καταπολεμηθεί η φοροδιαφυγή, μικρή και μεγάλη, πώς θα δημιουργηθεί μια νέα παραγωγική βάση με βιωσιμότητα, πώς θα αποδίδεται δικαιοσύνη έγκαιρα και χωρίς άνωθεν-έξωθεν παρεμβάσεις, πώς θα προστατευθεί το περιβάλλον χωρίς να εμποδίζονται αναπτυξιακές πρωτοβουλίες... Θέλει και άλλα;

Αποδέχεσαι την κριτική ότι υπάρχει πρόβλημα ελευθερίας του Τύπου στη χώρα μας;

Όταν οι ιδιοκτήτες ΜΜΕ διαπραγματεύονται με τις κυβερνήσεις για διάφορους λόγους, από δικαστικές εκκρεμότητες μέχρι κρατική διαφήμιση, προφανώς υπάρχει πρόβλημα διαπλοκής. Μην ξεχνάμε ότι εκδότης ήταν και ο Γ. Τράγκας, είναι ο Μ. Φουρβιώτης, ενώ κυκλοφορούν φυλλάδες που διαπράττουν ποινικά αδικήματα με το πρωτοσέλιδο τους. Το προφανές συμπέρασμα είναι ότι δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο που να περιορίζει φαινόμενα εκβιασμών, αθέμιτων συναλλαγών, χειραγωγίσης των ΜΜΕ από κόμματα και το αντίστροφο, κομμάτων από τα ΜΜΕ.

Επομένως, συμφωνείς με τον ΣΥΡΙΖΑ στην κριτική του;

Καθόλου. Ο ΣΥΡΙΖΑ φωνάζει για την ελευθερία του Τύπου την ώρα που τα ΜΜΕ επιτροπής του είναι απροκάλυπτα στρατευμένα. Διακρυστώνει δηλαδή κάτι που δεν κάνει στην πράξη. Νομίζω ότι το πρόβλημα στη λειτουργία των ΜΜΕ στη χώρα μας συνδέεται με τη θεσμική υπανάπτυξη. Από εκεί και πέρα, υπάρχει και η ατομική ευθύνη. Όταν βλέπω δημοσιογράφους να μιλούν σαν κομματικά στελέχη και μάλιστα να τα ξεπερνούν σε κομματικό πατριωτισμό, τι να πω, σαστίζω - δεν μπορώ να το συνθιψώ. ■

Info
«**Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΜΟΥ ΦΙΛΗ**»
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΠΑΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ | «ΤΟΠΟΣ»
ΣΕΛ. | 224

Με απασχολεί το βίωμα της ενοχής που μπορεί να βασανίσει το θύμα της σεξουαλικής βίας, γυναίκα ή άντρα

